

Л.І. Палієнко

**ЧИСЕЛЬНА РЕАЛІЗАЦІЯ МОДЕЛІ МІГРАЦІЇ ХІМІЧНИХ РЕЧОВИН
У НАСИЧЕНИХ НЕОДНОРІДНИХ ПОРИСТИХ СЕРЕДОВИЩАХ**

(Представлено доктором технічних наук, професором Грабаром І.Г.)

Розглядається задача управління об'єктами, що описуються псевдогіперболічними диференціальними рівняннями з розподіленими параметрами. Доведено, що задача розв'язується і має один розв'язок, який належить позитивному гільбертовому просторові. Запропоновано метод побудови наближеного розв'язку типу методу Галеркіна.

У роботі вивчається початково-крайова задача у циліндричній області $Q = \{\Omega x(0 \leq t \leq T)\}$, $\Omega \subset R^n$ (Ω – область з регулярною границею $\partial\Omega$) для узагальненого рівняння, яке моделює міграції хімічних речовин у насичених неоднорідних пористих середовищах:

$$Lu \equiv \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} + M \frac{\partial u}{\partial t} + A \left(\frac{\partial u}{\partial t} \right) + B(u) + C(u) + Nu = f, \tag{1}$$

де $A(\cdot) = - \sum_{i,j=1}^n \frac{\partial}{\partial x_i} A_{ij} \frac{\partial}{\partial x_j}$; $B(\cdot) = - \sum_{i,j=1}^n \frac{\partial}{\partial x_i} B_{ij} \frac{\partial}{\partial x_j}$; $C(\cdot) = \sum_{i=1}^n C_i \frac{\partial}{\partial x_i}$.

Нехай стан системи задовольняє умовам:

$$u|_{t=0} = \frac{\partial u}{\partial t} |_{t=0} = 0; \quad u|_{x \in \partial\Omega} = 0. \tag{2}$$

Припустимо, що $A_{ij}(x) = A_{ji}$, $B_{ij}(x) = B_{ji}$, $\{A_{ij}\}_{i,j=1}^n$, $\{B_{ij}\}_{i,j=1}^n$ – неперервно диференційовані, а $\{C_i\}_{i=1}^n$, $M = M(x)$ та $N = N(x)$ – неперервні у замкнутій області $\bar{\Omega}$ функції,

$$\sum_{i,j=1}^n A_{ij} \xi_i \xi_j \geq \lambda_A \sum_{i=1}^n \xi_i^2, \quad \sum_{i,j=1}^n B_{ij} \xi_i \xi_j \geq 0, \quad \forall \xi_i \in R^1, \quad i = \overline{1,n}; \quad \lambda_A = const > 0;$$

$$M(x) \geq 0; \quad N(x) \geq \lambda_N; \quad N(x) \geq 2 \sum_{i=1}^n \frac{\partial C_i(x)}{\partial x_i}, \quad |C_i(x)| \leq \lambda_C, \quad i = \overline{1,n};$$

$$\lambda_N = const > 0, \quad \lambda_C = const \geq 0.$$

Введемо наступні позначення: $L_2(Q)$ – простір вимірних інтегрованих з квадратом на множині Q функцій, W_{ep} – поповнення простору гладких функцій, що задовольняють умовам (2), за нормою:

$$\|u\|_{W_{ep}}^2 = \int_Q (u_t^2 + \sum_{i,j=1}^n u_{x_i} A_{ij} u_{x_j}) dQ, \tag{3}$$

де W_{ep} – той самий простір, але функції задовольняють умовам спряженої задачі:

$$v|_{t=T} = \frac{\partial v}{\partial t} |_{t=T} = 0; \quad v|_{x \in \partial\Omega} = 0, \tag{4}$$

де H_{ep}, H_{ep} – аналогічні простори, отримані поповненням гладких функцій за нормою:

$$\|u\|_{H_{ep}}^+ = \int_Q (u^2 + \sum_{i,j=1}^n u_{x_i} A_{ij} u_{x_j}) dQ,$$

де $W_{ep}^-, W_{ep}^+, H_{ep}^-, H_{ep}^+$ – відповідні негативні простори [5].

Мають місце вкладення

$$W^+ \subset H^+ \subset L_2(Q) \subset H^- \subset W^-,$$

причому оператори вкладення цілком неперервні [3].

Під розв'язком задачі (1), (2) будемо розуміти узагальнений розв'язок у наступному сенсі.

Означення 1. Сильним узагальненим розв'язком задачі (1), (2) називається функція $u(t, x) \in W_{ep}$ така, що існує послідовність гладких функцій, що задовольняють умовам (2), та

$$\|u_i - u\|_{W_{sp}} \xrightarrow{t \rightarrow \infty} 0, \|Lu_i - f\|_{W_{sp}^*} \xrightarrow{t \rightarrow \infty} 0.$$

Означення 2. Узагальненим розв'язком задачі (1), (2) називається функція $u(t, x) \in H_{sp}$ така, що існує послідовність гладких функцій, що задовольняють умовам (2), та

$$\|u_i - u\|_{H_{sp}} \xrightarrow{t \rightarrow \infty} 0, \|Lu_i - f\|_{W_{sp}^*} \xrightarrow{t \rightarrow \infty} 0.$$

Аналогічно визначаються узагальнені розв'язки для спряженої задачі.

Лема 1. Для функцій $u(t, x) \in W_{sp}, v(t, x) \in W_{sp}^*$ справедливі апріорні нерівності у негативних нормах [5]:

$$C_1 \|u\|_{H_{sp}} \leq \|Lu\|_{W_{sp}^*} \leq C_2 \|u\|_{W_{sp}}, \tag{5}$$

$$C_1 \|v\|_{H_{sp}^*} \leq \|L^*v\|_{W_{sp}} \leq C_2 \|v\|_{W_{sp}^*},$$

де C_1, C_2 – деякі сталі, L^* – оператор спряженої задачі.

Праві нерівності у (5) можна легко отримати за допомогою операції інтегрування за частинами, нерівності Гельдера та врахування граничних умов (2), (3) [5]. Доведемо ліву нерівність першого співвідношення у (5) для гладких функцій $u(t, x) \in W_{sp}$. Введемо допоміжну функцію $v(t, x)$ наступним чином:

$$v(t, x) = \int_t^T \frac{u(\tau, x)}{p(\tau)} d\tau,$$

$$\text{де } p(t) = \frac{e^{\frac{n\lambda_c^2}{2\lambda_A\lambda_n}t}}{\sin \frac{\pi}{2} \sqrt{\frac{T-t}{T}}}.$$

Покажемо справедливість нерівності

$$(Lu, v)_{L_2(Q)} \geq C \|v\|_{W_{sp}^*}^2, \tag{6}$$

де C – деяка додатна константа.

Розглянемо

$$(Lu, v)_{L_2(Q)} = I_1 + I_2 + I_3 + I_4 + I_5 + I_6.$$

Використовуючи операцію диференціювання за частинами, зв'язок між $u(t, x)$ та $v(t, x)$, виконання граничних умов, отримаємо:

$$\begin{aligned} I_1 &= (v, u_n)_{L_2(Q)} = \int_Q (vu_n)_t dQ - \int_Q v_t u_t dQ = \int_Q p v_t v_n dQ + \int_Q p_t v_t^2 dQ = \\ &= \frac{1}{2} \int_Q p_t v_t^2 dQ. \end{aligned}$$

Враховуючи, що $M(x) \geq 0$, отримаємо:

$$I_2 = (v, Mu_t)_{L_2(Q)} = \int p M v_t^2 dQ \geq 0.$$

Через симетричність та невід'ємність матриці $\{B_{ij}\}_{i,j=1}^n$ справедливі співвідношення:

$$I_3 = (v, Bu)_{L_2(Q)} = \frac{1}{2} \int_{\Omega} p(0) \sum_{i,j=1}^n v_{x_i}(0) B_{ij} v_{x_j}(0) d\Omega + \frac{1}{2} \int_Q p_t \sum_{i,j=1}^n v_{x_i} B_{ij} v_{x_j} dQ \geq 0;$$

$$I_4 = (v, A \left(\frac{\partial u}{\partial t} \right))_{L_2(Q)} = \int_Q p \sum_{i,j=1}^n v_{\alpha_i} A_{ij} v_{\alpha_j} dQ;$$

$$I_5 = (v, C(u))_{L_2(Q)} \geq -\lambda_c \int_Q p \sum_{i=1}^n |v| \cdot |v_{\alpha_i}| dQ;$$

$$I_6 = (v, Nu)_{L_2(Q)} = \frac{1}{2} \int_{\Omega} p(0) N v^2(0) d\Omega + \frac{1}{2} \int_Q p_t N v^2 dQ \geq \frac{\lambda_c^2}{8\lambda_A} \int_Q p \sum_{i=1}^n v^2 dQ.$$

Таким чином,

$$\begin{aligned}
 (v, Lu)_{L_2(Q)} &\geq C \int_Q (v_i^2 + \sum_{i,j=1}^n v_{\alpha_i} A_{ij} v_{\alpha_j}) dQ + \\
 &+ \frac{1}{2} \int_Q p \sum_{i=1}^n \left(\frac{\lambda_C^2}{4\lambda_A} v^2 - \lambda_C |v| \cdot |v_{\alpha_i}| + \lambda_A v_{\alpha_i}^2 \right) dQ = \\
 &= C \|v\|_{W_{r,p}}^2 + \frac{1}{2} \int_Q p \sum_{i=1}^n \left(\frac{\lambda_C}{2\sqrt{\lambda_A}} |v| - \sqrt{\lambda_A} |v_{\alpha_i}| \right)^2 dQ \geq C \|v\|_{W_{r,p}}^2.
 \end{aligned}$$

З наведених співвідношень випливає справедливість (6). Застосуємо до нього нерівність Шварца:

$$C \|v\|_{W_{r,p}}^2 \leq (v, Lu)_{L_2(Q)} \leq \|v\|_{W_{r,p}} \|Lu\|_{W_{r,p}}.$$

Скорочуючи на $\|v\|_{W_{r,p}}$ та враховуючи зв'язок між $u(t, x)$ та $v(t, x)$, встановлюємо справедливість нерівності, що доводиться для гладких функцій $u(t, x)$:

$$\|Lu\|_{W_{r,p}} \geq C \|v\|_{W_{r,p}} \geq C_1 \|u\|_{H_{r,p}},$$

де C_1 – деяка додатна константа.

Справедливість лівої нерівності в (5) для всіх $u(t, x) \in W_{ep}$ доводиться застосуванням граничного переходу. Справедливість лівої нерівності другого співвідношення в (5) доводиться аналогічно. Інтегральний оператор у цьому випадку має вигляд:

$$u(t, x) = \int_0^t \frac{v(\tau, x)}{p^*(\tau)} d\tau,$$

$$\text{де } p^*(t) = \frac{e^{-\frac{n\lambda_C^2}{2\lambda_A\lambda_N}t}}{\sin \frac{\pi}{2} \sqrt{\frac{t}{T}}}.$$

Внаслідок теореми Хана–Банаха про поширення лінійних неперервних функціоналів та теореми про представлення лінійних неперервних функціоналів над негативними гільбертовими просторами [5] має місце наступна теорема.

Теорема 1. Нехай для операторів L та L^* справедливі нерівності (5). Тоді, якщо права частина $f(t, x)$ рівняння (1) належить простору H_{ep}^- , то існує єдиний узагальнений розв'язок задачі (1), (2) у сенсі означення 1, а якщо $f(t, x) \in W_{rp}^+$, то цей розв'язок розуміється у сенсі означення 2.

Аналогічні твердження мають місце для спряженої задачі.

Лема 2. Для функцій $u(t, x) \in W_{ep}$ справедлива енергетична нерівність:

$$(\varphi u_t, Lu)_{L_2(Q)} \geq C_3 \|u\|_{W_{r,p}}^2,$$

$$\text{де } \varphi(t) = e^{-\frac{n\lambda_C^2}{2\lambda_A\lambda_N}t}.$$

Доведення. Розглянемо лему для гладких функцій $u(t, x) \in W_{ep}(Q)$.

Розглянемо функціонал

$$(\varphi u_t, Lu)_{L_2(Q)} = (\varphi u_t, u_{tt} + Mu_t + A(u_t) + B(u) + C(u) + Nu)_{L_2(Q)}.$$

Дослідимо окремо доданки, що стоять в правій частині рівності:

$$(\varphi u_t, Mu_t)_{L_2(Q)} \geq 0.$$

Диференціюючи за частинами, отримуємо:

$$(\varphi u_t, u_{tt})_{L_2(Q)} = \frac{1}{2} \int_{\Omega} \varphi(T) u_t^2(T) d\Omega - \frac{1}{2} \int_Q \varphi_t u_t^2 dQ \geq -\frac{1}{2} \int_Q \varphi_t u_t^2 dQ;$$

$$(\varphi u_t, B(u))_{L_2(Q)} = \frac{1}{2} \int_{\Omega} \varphi(T) \sum_{i,j=1}^n u_{x_i}(T) B_{ij} u_{x_j}(T) d\Omega - \frac{1}{2} \int_Q \varphi_t \sum_{i,j=1}^n u_{x_i} B_{ij} u_{x_j} dQ \geq 0;$$

$$\begin{aligned}
 (\varphi u_t, C(u))_{L_2(Q)} &= \int_Q \varphi \sum_{i=1}^n u_{x_i} C_i u_i dQ \geq -\lambda_C \int_Q \varphi \sum_{i=1}^n |u_{x_i}| \cdot |u| dQ + \\
 &+ \frac{1}{2} \int_Q \varphi_i \sum_{i=1}^n \frac{\partial C_i}{\partial x_i} u^2 dQ; \\
 (\varphi u_t, A(u_t))_{L_2(Q)} &= \int_Q \varphi \sum_{i,j=1}^n u_{x_i} A_{ij} u_{x_j} dQ; \\
 (\varphi u_t, Nu)_{L_2(Q)} &= \frac{1}{2} \int_{\Omega} \varphi(T) Nu^2(T) d\Omega - \frac{1}{2} \int_Q \varphi_i Nu^2 dQ.
 \end{aligned}$$

Таким чином,

$$\begin{aligned}
 (\varphi u_t, Lu)_{L_2(Q)} &\geq \frac{1}{2} \int_Q \varphi \sum_{i=1}^n \left(\frac{\lambda_C^2}{4\lambda_A} u^2 - \lambda_C |u| \cdot |u_{x_i}| + \lambda_A u_{x_i}^2 \right) dQ + \\
 &+ C_3 \|u\|_{W_{sp}}^2 = \frac{1}{2} \int_Q \varphi \sum_{i=1}^n \left(\frac{\lambda_C}{2\sqrt{\lambda_A}} |u| - \sqrt{\lambda_A} |u_{x_i}| \right)^2 dQ + C_3 \|u\|_{W_{sp}}^2 \geq C_3 \|u\|_{W_{sp}}^2.
 \end{aligned}$$

Застосовуючи граничний перехід, отримаємо справедливість леми для усіх $u(t, x) \in W_{sp}$.

Побудуємо аналог методу Галеркіна для розв'язку задачі (1), (2) [6]. Будемо шукати наближений розв'язок u_n у вигляді скінченної суми:

$$u_p(t, x) = \sum_{i=1}^p g_i(t) \omega_i(x), \tag{7}$$

де $\omega_i(x)$ – гладкі функції, що задовольняють умовам (2), такі, що система $\{\omega_i\}_{i=1}^{\infty}$ повна в $W_{sp}(\Omega)$;

$g_i(t)$ – розв'язок задачі Коши для звичайних диференціальних рівнянь:

$$\begin{aligned}
 \sum_{k=1}^p g_{kt}(\omega_k, \omega_i)_{L_2(\Omega)} + \sum_{k=1}^p g_{kt}(M\omega_k, \omega_i)_{L_2(\Omega)} + \sum_{k=1}^p g_{kt}(A(\omega_k), \omega_i)_{L_2(\Omega)} + \\
 \sum_{k=1}^p g_k(B(\omega_k), \omega_i)_{L_2(\Omega)} + \sum_{k=1}^p g_k(C(\omega_k), \omega_i)_{L_2(\Omega)} + \sum_{k=1}^p g_k(N\omega_k, \omega_i)_{L_2(\Omega)} = \\
 = (f, \omega_i)_{L_2(\Omega)}; \\
 g_k(0) = g_{kt}(0) = 0, \quad k = 1, 2, \dots, p; \quad i = 1, 2, \dots, p.
 \end{aligned} \tag{8}$$

Співвідношення (8) перепишемо у вигляді

$$(Lu_p, \omega_i)_{L_2(\Omega)} = (f, \omega_i)_{L_2(\Omega)}, \quad i = 1, 2, \dots, p. \tag{9}$$

Теорема 2. Для будь-якої функції $f \in L_2(Q)$ послідовність функцій $u_p(t, x)$, визначених в (7), (8), збігається до розв'язку задачі (1), (2) у сенсі означення 2.

Доведення. Помножимо обидві частини рівності (9) на $\varphi(t)g_{it}(t)$, просумуємо по i від 1 до p та проінтегруємо по t . Отримаємо:

$$(Lu_p, \varphi u_{pt})_{L_2(Q)} = (f, \varphi u_{pt})_{L_2(Q)}.$$

Через лему 2 та нерівність Гельдера

$$\begin{aligned}
 C_3 \|u_p\|_{W_{sp}}^2 &\leq (\varphi u_{pt}, Lu_p)_{L_2(Q)} = (\varphi u_{pt}, f)_{L_2(Q)} \leq \left(\int_Q \varphi^2 u_{pt}^2 dQ \right)^{1/2} \left(\int_Q f^2 dQ \right)^{1/2} \leq \\
 &\leq C_4 \|u_p\|_{W_{sp}} \|f\|_{L_2(Q)},
 \end{aligned}$$

звідки, скорочуючи на $\|u_p\|_{W_{sp}}$, отримаємо:

$$\|u_p\|_{W_{sp}} \leq C \|f\|_{L_2(Q)}.$$

Послідовність $\{u_p\}_{p=1}^{\infty}$ обмежена у просторі W_{zp} , отже з неї можна виділити слабо збіжну до деякого \tilde{u} підпослідовність. Через результати Банаха та Сакса [7] з неї можна виділити підпослідовність $\{u_{p_k}\}_{k=1}^{\infty}$ таку, що $\tilde{u}_v = \frac{1}{v} \sum_{k=1}^v u_{p_k}$ збігається сильно в W_{zp} до тієї ж самої функції \tilde{u} . Внаслідок (5) можна показати, що $L\tilde{u}_v$ збігається до f у нормі простору W_{zp}^- , отже \tilde{u} є розв'язком (1), (2) у сенсі означення 1. Оскільки оператор вкладення з W_{zp} в H_{zp} є цілком неперервним, обрана вище слабо збіжна в W_{zp} підпослідовність $\{u_{p_k}\}_{k=1}^{\infty}$ буде в H_{zp} сильно збіжною, отже \tilde{u} є розв'язком задачі (1), (2) у сенсі означення 2. Відмітимо, що немає необхідності вибирати підпослідовність, оскільки через лему 1 гранична точка єдина й вся послідовність (8) збігається до неї в H_{zp} .

Використовуючи операцію усереднення [5], далі ці результати можна поширити на випадок $f \in W_{zp}^-$. Наведені твердження можна використовувати для розв'язку задач оптимального імпульсного керування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Маловичко В.А. О краевых задачах для вырождающихся псевдопараболических и псевдогиперболических систем // Дифференц. уравнения, 1991. – 27, № 12. – С. 2120–2124.
2. Plumb O.A., S. Whitaker. Dispersion in heterogeneous porous media, Parts 1 // Water Resour. Res. – 1988. – 24, № 7. – P. 913–926; Part 2 // The same. – P. 927–938.
3. Лионс Ж.-Л., Мадженес Э. Неоднородные граничные задачи и их приложения. – М.: Мир, 1971. – 372 с.
4. Березанский Ю.М. Разложение по собственным функциям самосопряженных операторов. – К.: Наук. думка, 1965. – 789 с.
5. Ляшко И.И., Диденко В.П., Цитрицкий О.Е. Фильтрация шумов. – К.: Наук. думка, 1979. – 230 с.
6. Ляшко С.И. Метод нахождения приближенного решения задачи Коши с операторным коэффициентом гиперболического типа // Докл. АН СССР. – 1979. – Т. 247. – № 3. – С. 546–549.
7. Балакришнан А. Введение в теорию оптимизации в гильбертовом пространстве. – М.: Мир, 1974. – 260 с.

ПАЛІЄНКО Лариса Іванівна – асистентка кафедри економічної кібернетики Національного аграрного університету,

Наукові інтереси:

– задачі керування системами з розподіленими параметрами у оснащених гільбертових просторах.